

det er klart, at det, at Enker og Enkemænd saa meget er komne ind paa Hjelpekassernes Budget, har bidraget til, at dette efterhaanden er blevet ikke saa ganske lidt belastet og er steget stærkt fra Aar til Aar.

Jeg vil ogsaa fremhæve, at naar man bliver i det Spor at hjælpe Børn af Enker og af Enkemænd gennem Hjelpekasserne, udvisker man fuldstændig den Hovedkarakter, Hjelpekasseloven hidtil har haft, og som den ogsaa i Fremtiden skal have, at den Hjælp, der ydes gennem Hjelpekasserne, i de aller- allerfleste Tilfælde skal være af en rent foreløbig Karakter, at de paagældende skal hjælpes over en Krise, for at de kan undgaa at komme paa Fattigvæsenet. Jeg anser det for uheldigt, om man i Fremtiden vedblivende skulde fastslaa gennem Lovgivningen, at Enkers og Enkemænds Børn skal hjælpes paa den Maade. Deraf vilde ogsaa følge, at vi nødvendigvis maatte blive ude af Stand til at holde os nede paa et Statstilskud af 250,000 Kr.; jeg tror, vi maa indrømme Mindretallet, at saa maatte vi gaa noget højere op. Men jeg mener, at det er en meget bedre Vej at gaa at gennemføre Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd. Derved vil Hjelpekasserne blive aflastet for et meget stort Beløb, saaledes at de 250,000 Kr., saa vidt man kan skønne, nogenlunde vil kunne slaa til ogsaa i Fremtiden.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og jeg ønsker altsaa ikke at være med til en Forhøjelse af de 250,000 Kr. Men paa den anden Side ønsker vi i høj Grad at præcisere, at det stadig er Folketingets Villie, at Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd skal gennemføres, og de to Ting hører i Virkeligheden meget nøje sammen. Maaske er der enkelte, der vil sige, at disse Sammenkoblingsparagraffer er meget uheldige, og det kan de maaske ogsaa være i mange Tilfælde. Jeg har nu givet vor Begrundelse for, at vi mener, det i dette Tilfælde er rigtigt at gaa den Vej. Rent formelt er det selvfølgelig en Sammenkobling, men i Realiteten er det en Udskilning, der vil finde Sted, hvis vort Ændringsforslag vedtages, idet Enkerne saa vil komme bort fra Hjelpekassernes Forsørgelse og ind under en særlig Lov, hvor andre Principper i det hele vil komme til at raade.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag for derigennem at præcisere, at vi ønsker Loven om Understøttelse til

Børn af Enker og af Enkemænd hurtigst muligt gennemført.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup):

Jeg kan med Hensyn til Begrundelsen af de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag i alt væsentligt henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. I al Almindelighed kan jeg udtale min Tilfredshed med Udvalgets Behandling af Lovforslaget. De af hele Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag er efter min Mening ikke af særlig indgribende Art, og jeg kan give dem min Tilslutning. Dette gælder først og fremmest Ændringsforslag Nr. 1, der gaar ud paa at fjerne Grænsen for Kommunalbestyrelsernes Tilskud til Hjelpekasserne. Bestemmelsen har vist sig ikke at have nogen nævneværdig Betydning i Praksis — den har vist for øvrigt heller ikke voldt nævneværdig Gene —, jeg har derfor, som jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling, ikke fundet Anledning til at lade den gaa ud. Men naar Folketinget maatte ønske at fjerne den, kan jeg ikke se, der er noget til Hinder derfor.

Ændringsforslag Nr. 2 blev saavel af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) som af det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) begrundet paa en efter min Mening noget ejendommelig Maade. Begge de to ærede Medlemmer udtalte, at de egentlig helst havde set, at man — ligesom paa et givet Udviklingstrin, kan jeg vel sige — direkte kunde have overført fra Fattigvæsenet til Hjelpekasserne de Personer, der gennem en kortere eller længere Aarrække har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, men da der var opnaaet Enighed i Udvalget om Ændringsforslaget, havde de ment at kunne slutte sig dertil. Det ærede Medlem fra Langeland sagde, at dette Ændringsforslag i Virkeligheden var en Forringelse af den nugældende Lovs Bestemmelser, saaledes som han forstod dem, men en Forbedring efter min Fortolkning deraf. Dette forstaar jeg ikke rigtigt. Jeg skulde tage meget fejl, om jeg ikke under en Forhandling i Landstinget om dette Spørgsmaal har haft Lejlighed til at sige, at jeg ikke turde indlade mig paa at angive noget som helst Tidsrum, i hvilket tidligere Fattiglemmer skal have holdt sig fri af Fattigvæsenet. Jeg tror, man har nævnt baade 3 Uger og 14 Dage, og jeg har maattet erkende, at naar de paagældende blot er komne fri af Fattigvæsenet, saa har de, efter min Fortolkning, opfyldt den gældende Lovs Betingelser for at kunne